

200704771/1.

Datum uitspraak: 31 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellante,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 06/23847 en 07/23844 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Arnhem, van 29 juni 2007 in het geding tussen:

appellante

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van appellante om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 29 juni 2007, verzonden op dezelfde datum, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, (hierna: de voorzieningenrechter) voor zover thans van belang, het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brieven van 11 en 12 juli 2007 heeft appellante zich desgevraagd nader uitgelaten.

Bij brief van 17 juli 2007 heeft de staatssecretaris een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ambtshalve overweegt de Afdeling als volgt.

2.1.1. Bij besluit van 13 maart 2002 heeft de staatssecretaris aan appellante een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd verleend op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000).

Op 2 augustus 2004 heeft appellante een aanvraag ingediend om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 13 april 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie deze aanvraag afgewezen, welke afwijzing met de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 1 november 2006 in rechte onaanvaardbaar is geworden.

Op 4 juni 2007 heeft appellante de bij besluit van 8 juni 2007 afgewezen aanvraag ingediend.

2.1.2. Ingevolge artikel 28, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de staatssecretaris bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 33, aanhef en onder a, van de Vw 2000 is de staatssecretaris bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

2.1.3. Door te overwegen dat bij besluit van 13 april 2006 is getoetst aan de inwilligingsgronden, neergelegd in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000, zodat de aanvraag van 4 juni 2007 een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) is, is de voorzieningenrechter ten onrechte voorbijgegaan aan de uitspraak van 10 mei 2007 in zaak no. 200609255/1 (JV 2007/298). In die uitspraak heeft de Afdeling geoordeeld dat geen sprake is van een herhaalde beslissing, indien het bij de rechtbank bestreden besluit ziet op een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd en een eerder genomen - en in rechte onaantastbaar geworden - besluit ziet op een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Het betreft immers een andere verblijfsvergunning asiel. Aangezien het besluit van 8 juni 2007 een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd betreft en het besluit van 13 april 2006 een afwijzing van een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd, is de beslissing op de aanvraag van 4 juni 2007, gelet op het bovenstaande, anders dan de voorzieningenrechter heeft overwogen, geen herhaalde.

2.1.4. Bij besluit van 13 maart 2002 is een aanvraag van appellante om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingewilligd, zodat de beslissing op de aanvraag van 4 juni 2007 in dat opzicht evenmin als een herhaalde kan worden aangemerkt.

2.1.5. Uit het vorenstaande volgt dat de voorzieningenrechter de aanvraag van 4 juni 2007 ten onrechte als een herhaalde heeft aangemerkt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Gelet hierop, behoeft de grief geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling, nu uit het vorenoverwogene eveneens volgt dat de staatssecretaris de aanvraag van appellant ten onrechte met toepassing van artikel 4:6, tweede lid, van de Awb heeft afgewezen, het beroep tegen het besluit van 8 juni 2007 alsnog gegrond verklaren en dat besluit vernietigen.

2.3. De staatssecretaris dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Arnhem, van 29 juni 2007 in zaak no. 07/23844;
- III. verklaart het door appellante bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de Staatssecretaris van Justitie van 8 juni 2007, kenmerk 0110.22.4064;
- V. veroordeelt de Staatssecretaris van Justitie tot vergoeding van bij appellante in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 966,00 (zegge: negenhonderdzesenzestig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient door aan appellante onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H. Troostwijk, Voorzitter, en mr. P.A. Offers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillessen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Bastein, ambtenaar van Staat.

w.g. Troostwijk
Voorzitter

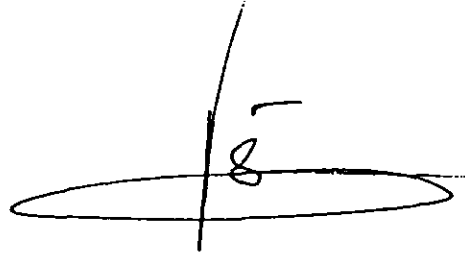
w.g. Bastein
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 31 juli 2007

13-502.

Verzonden: 31 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voorzieningenrechter

Vreemdelingenkamer

Nevenzittingsplaats Arnhem

Registratienummer: AWB 06/23847 (verzoek)

AWB 07/23844 (beroep)

Datum uitspraak: 29 juni 2007

Uitspraak

Ingevolge artikel 8:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) in samenhang met artikel 71 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000)

inzake

geboren op
v-nummer
van Sierraleonse nationaliteit,
verzoekster,
gemachtigde mr. J.J. Bronsveld,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
Immigratie- en Naturalisatiedienst,
verweerder.

Het procesverloop

Bij besluit van 8 juni 2007 heeft verweerder de aanvraag van verzoekster van 4 juni 2007 tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Dit besluit is bekendgemaakt in het Aanmeldcentrum te Ter Apel. Verzoekster heeft daartegen op 8 juni 2007 beroep ingesteld. Verzoekster is meegedeeld dat zij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten. Bij verzoekschrift van 4 juni 2007 heeft verzoekster verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd.

De openbare behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden ter zitting van 22 juni 2007. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. P. van Zijl.

Registratienummer : AWB 06/23847 (verzoek)
AWB 07/23844 (beroep)

2

De beoordeling

1. Ingevolge artikel 8:81 van de Awb kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
2. Indien de voorzieningenrechter van oordeel is dat nader onderzoek na de zitting redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak, kan hij op grond van artikel 8:86 van de Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofdzaak. Daarvoor bestaat aanleiding.
3. Ingevolge artikel 8:1, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 8:69 van de Awb, dient de rechtbank het bestreden besluit — de motivering waarop dit besluit berust daaronder begrepen — te toetsen aan de hand van de tegen dat besluit aangevoerde beroepsgronden. De toetsing of de aanvraag in een aanmeldcentrum mocht worden afgewezen, mondt uit in een beoordeling van het naar de gedane aanvraag verrichte onderzoek en de motivering van de afwijzing.
4. Op 23 oktober 2001 heeft verzoekster een aanvraag gedaan voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Bij besluit van 13 maart 2002 is die verleend op de d-grond van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000, met ingang van 23 oktober 2001 en geldig tot 23 oktober 2004. Op 2 augustus 2004 heeft verzoekster verzocht om (aansluitende) verlening van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Bij besluit van 13 april 2006 heeft verveerder de aanvraag voor onbepaalde tijd afgewezen; bij dat besluit is tevens getoetst aan de inwilligingsgronden van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000. Dat besluit staat na de uitspraak van de rechtbank van 1 november 2006 in rechte vast. Omdat bij het besluit van 13 april 2006 is getoetst aan de inwilligingsgronden onder a tot en met c is onderhavige aanvraag een aanvraag in de zin van artikel 4:6 van de Awb.
5. Ingevolge artikel 4:6 van de Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt ingediend. Ingevolge het tweede lid kan het bestuursorgaan de aanvraag, zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 van de Awb, afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking, wanneer niet zulke feiten en omstandigheden worden vermeld.
6. Ter beoordeling staat derhalve of verzoekster aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen ná het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat besluit rust.

Registratienummer : AWB 06/23847 (verzoek)
AWB 07/23844 (beroep)

3

7. Ter staving van de onderhavige aanvraag heeft verzoekster, kort samengevat, het volgende aangevoerd. Verzoekster stelt dat zij bij terugkeer naar Sierra Leone een behandeling in strijd met artikel 3 van het Europese Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) zal moeten ondergaan. Hiertoe wijst verzoekster meer in het bijzonder op de vrees voor herbesnijdenis (type I) bij terugkeer naar haar land van herkomst aangezien zij vroeger een eenvoudiger vorm van besnijdenis heeft ondergaan. Verder heeft verzoekster geen sociaal netwerk in het land van herkomst waardoor zij geen bescherming heeft tegen haar stam (Madingo) waartoe zij behoort, die type II besnijdenis toepast. Voorts vreest verzoekster voor de gevolgen van haar positie als alleenstaande vrouw in Sierra Leone met de zorg van haar minderjarige kinderen.
8. Verweerder heeft de onderhavige aanvraag afgewezen onder verwijzing naar zijn vorige besluit. Daarbij stelt verweerder zich, kort samengevat, op het standpunt dat verzoekster geen nova in de zin van artikel 4:6 van de Awb heeft aangevoerd.
9. De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
10. De voorzieningenrechter stelt vast dat de gestelde vrees voor herbesnijdenis, en haar positie als alleenstaande vrouw met de zorg voor haar minderjarige kinderen, omstandigheden zijn die vóór het besluit van 13 april 2006 konden en derhalve behoorden te worden ingebracht. Dat verzoekster pas in Nederland tot het inzicht zou zijn gekomen dat zij bij terugkeer naar Sierra Leone herbesnijdenis te vrezen heeft, nog daargelaten dat zij niet aannemelijk heeft kunnen maken dat dit inzicht pas is ontstaan na 13 april 2006, maakt dit niet anders. Van haar mocht gevergd worden dat zij in de eerdere procedure eventueel summier gewag maakte van haar nu gestelde vrees voor herbesnijdenis.
11. Dat verzoekster bij terugkeer naar Sierra Leone een behandeling in strijd met artikel 3 EVRM vreest te moeten ondergaan, staat niet in de weg aan toepassing van artikel 4:6 van de Awb. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State heeft overwogen (uitspraak van 5 maart 2002, JV 2002, 125) dat zelfs indien sprake is van gedwongen terugkeer naar een land waar, naar gesteld, een risico bestaat op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling of bestraffing, in de regel moet worden voldaan aan de in het nationale recht neergelegde procedureregels die er toe strekken de nationale autoriteiten in staat te stellen aanvragen om een verblijfsvergunning op een ordelijke wijze af te doen. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze regels niet tegen te werpen. Artikel 4:6 van de Awb is een regel in voorbedoelde zin aldus de Afdeling. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter is van dergelijke bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden niet gebleken. Verzoeksters vrees voor herbesnijdenis is op de algemene situatie gebaseerd en niet de reden geweest voor haar vertrek uit Sierra Leone. In het verleden heeft verzoekster een beperktere vorm van besnijdenis ondergaan. Zij is moeder van twee kinderen. Gesteld noch gebleken is dat er concrete aanwijzingen zijn dat iemand haar tegen haar wil aan een verdergaande vorm van besnijdenis zal onderwerpen. De gestelde vrees voor besnijdenis is daarmee een te speculatieve en onzekere toekomstige gebeurtenis om aan te nemen dat er een reëel en voorzienbaar risico is verzoekster bij terugkeer naar Sierra Leone zal worden onderworpen aan een behandeling in strijd met artikel 3 van het EVRM.
12. Gelet op het voorgaande bestaat geen grond voor het oordeel dat verweerder het bestreden besluit op onzorgvuldige wijze heeft genomen of dat verweerder op onjuiste gronden heeft besloten de aanvraag in het Aanmeldcentrum te Ter Apel af te wijzen.

Registratienummer : A WB 06/23847 (verzoek)

4

A WB 07/23844 (beroep)

13. Derhalve is het beroep ongegrond. Gelet hierop dient het verzoek te worden afgewezen. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

De beslissing

De voorzieningenrechter:

verklaart het beroep ongegrond;

wijst het verzoek een voorlopige voorziening te treffen af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. A.W.M. van Hoof en in het openbaar uitgesproken op 29 juni 2007 in tegenwoordigheid van drs. G. Sassen als griffier.

de griffier

de voorzieningenrechter

VERZONDEN OP**29 JUN 2007****Voor fotocopie conform**

De Griffier van de
Rechtbank te 's-Gravenhage
Nevenzittingsplaats Arnhem

Rechtsmiddel:

Tegen de uitspraak in beroep kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing. Een afschrift van de uitspraak dient overgelegd te worden. Meer informatie treft u aan op de website van de Raad van State (www.raadvanstate.nl).

Tegen de uitspraak op het verzoek staat geen rechtsmiddel open.

Mr. P.R. Klaver
Mr. E.R. Moes
Mr W.J. Jurgers
Mw. Mr. B.L.I.M. van Overloop
Mr. J.J. Bronsveld
Mw. Mr. C.C.W.G.M. Janssens

* gecertificeerd NMI-mediator

Van der Rijstraat 57
4611 PP Bergen op Zoom

Correspondentieadres:
Postbus 386
4600 AJ Bergen op Zoom
T : 0164-252 621
F : 0164-255 010
E : info@klaver-en-moes.nl

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 'S-GRAVENHAGE

per telefax: 070 - 365 13 80

Uw ref. :
Onze ref. : 20070527/JB/DT/115744
Betreft :

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
10 JUL 2007 ✓	
ZAAKNR.	200704771-1
AAN:	
BEHANDELD DO:	PAR:

Bergen op Zoom, 10 juli 2007

2584-A

**Grievens hoger beroep inzake
procedurenummer AWB 07/23847 & 07/23844**

Geachte mevrouw, mijnheer,

Appellant in deze is mevrouw , geboren op van Sierraleonse nationaliteit, thans wonende te Appellante kiest domicilie te (4611 PP) Bergen op Zoom, ten kantore van de bepaaldelijk gevolmachtigde mr J.J. Bronsveld, aan de Van der Rijstraat no. 57 (correspondentieadres: postbus 386, 4600 AJ te Bergen op Zoom). Bij deze verklaart mr J.J. Bronsveld bepaaldelijk gevolmachtigd te zijn om voor appellante het onderhavige appelschrift in te stellen. Dit appelschrift heeft betrekking op de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem, Vreemdelingenkamer, bekend onder nummers AWB 07/23847 en 07/23844 d.d. 29 juni 2007, verzonden 4 juli 2007. Een kopie van de uitspraak wordt bij deze overgelegd als productie 1. De uitspraak is niet verzonden op 29 juni jl. zoals in de uitspraak abusievelijk is vermeld, maar eerst op 4 juli 2007, zoals ook uit de aanbiedingsbrief zelf blijkt.

Appellante kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Arnhem d.d. 29 juni 2007, verzonden 4 juli 2007 zoals hiervoren omschreven en wel om de hiernavolgende redenen.

Al hetgeen in eerste aanleg is overwogen door of namens appellante, dient als woordelijk herhaald en ingelast te worden beschouwd bij de grieven van dit hoger beroep.

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat in het desbetreffende geval onder onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.

GRIEF I:

Ten onrechte overweegt de Rechtbank onder punt 11 dat slechts onder bijzondere op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden noodzaak kan bestaan om de regels conform artikel 4:6 AWB niet tegen te werpen. De Voorzieningenrechter heeft gesteld dat van dergelijke bijzondere op de individuele zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden niet is gebleken. Appellante stelt dat haar vrees voor herbesnijdenis echter niet gebaseerd is op de algehele situatie als zodanig, maar gebaseerd is op geconcretiseerde invulling daarvan waar onder andere in eerste aanleg is verwezen naar de daartoe geldende ambtsberichten en geldende jurisprudentie. De Rechtbank heeft dit ten onrechte volledig uit haar toetsingskader gelaten.

Voorts miskent de Rechter dat er weliswaar sprake is van een risico voor herbesnijdenis wegens de algehele situatie, maar dat zulks onverlet laat dat onder verwijzing naar de uitspraak van het EHRM van 11 januari 2007 (Salahsheekh) er sprake is van een voorzienbaar risico op schending van artikel 3 EVRM, waarbij de algehele situatie van belang is en in het onderhavige geval appellante behoort tot een bevolkingsgroep c.q. specifiek omschreven groep (vrouw), waarbij al eerder willekeurig geweld heeft plaatsgevonden vanwege het feit dat zij een vrouw is. Appellante heeft immers haar herbesnijdenis reeds ook in de eerste asielprocedure naar voren gebracht.

De stelling dat er nog geen concrete aanwijzingen zijn dat iemand tegen haar wil aan een verdere gaande vorm van besnijdenis onderworpen zal zijn, is onbegrijpelijk gelet op de berichten terzake afkomstig uit de ambtsberichten waarnaar in eerste aanleg ook is verwezen. Nu de voornoemde uitspraak van het EHRM inmiddels vaste jurisprudentie is, gelet op de weigering van het EHRM om de zaak naar de crime chamber door te verwijzen, heeft de Rechtbank een onjuist toetsingskader aangelegd in het onderhavige geval. In dit verband wordt ook nogmaals verwezen naar de uitspraak van de Rechtbank Den Bosch van 9 maart 2007 (06/38419) en de uitspraak van de Rechtbank Utrecht van 8 juni 2007 (06/39371).

REDENEN WAAROM appellante u verzoekt de uitspraak waartegen dit hoger beroep zich richt te vernietigen en te bepalen dat zowel de bestreden beschikking als de uitspraak, waarvan in hoger beroep, wordt vernietigd en bepaald wordt dat aan appellante alsnog een verblijfsvergunning op grond van artikel 29 wordt verleend en de in artikel 45 Vreemdelingenwet genoemde rechtsgevolgen niet intreden, althans verweerder op te dragen een nieuwe beschikking te nemen, danwel de Rechtbank op te dragen de zaak opnieuw in behandeling te nemen, met veroordeling van verweerder in de kosten van het geding.

Hoogachtend,

J.J. Bronsveld

